

Η Βίβλος για Παιδιά
παρουσιάζει

Το Πρώτο
Πάσχα

Συγγραφέας: Edward Hughes

Εικονογράφηση: Janie Forest

Διασκευή: Lyn Doerksen

Μετάφραση: Evangelia Zyngiri

Παραγωγός: Bible for Children
www.M1914.org

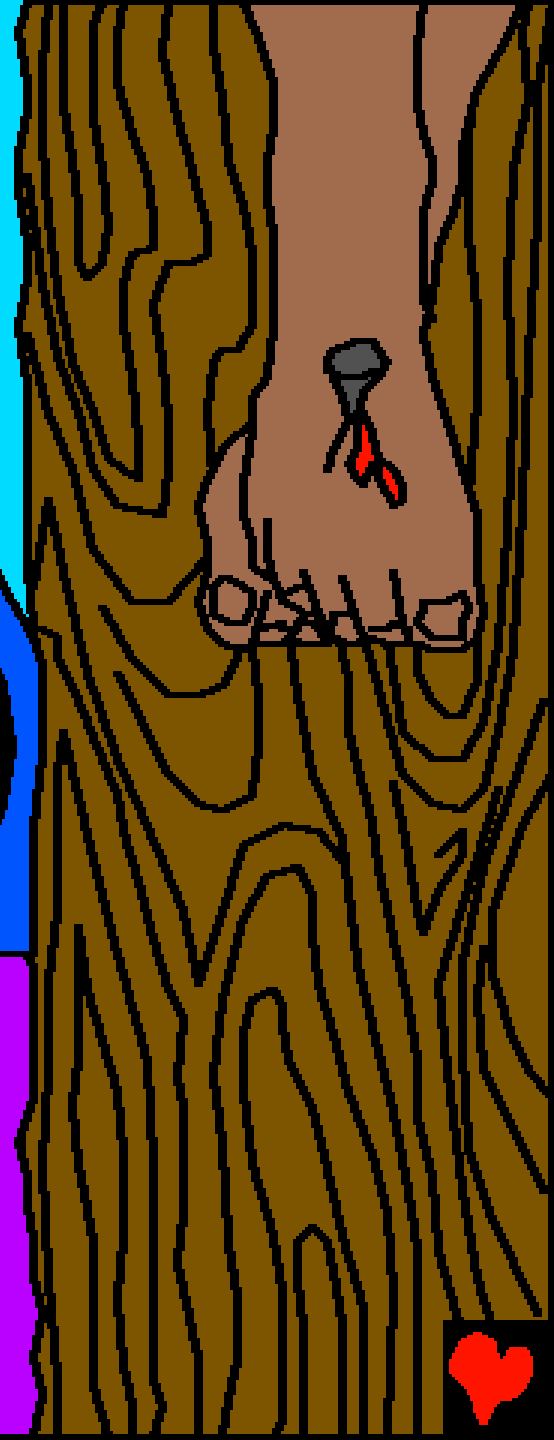
©2014 Bible for Children, Inc.

Οι Βιβλικές παραπομπές είναι από τη “Νέα Μετάφραση της Βίβλου” (MMB),
έκδοση Ελληνικής Βιβλικής Εταιρείας.

Πνευματικά δικαιώματα: Μπορείτε να αντιγράψετε ή να τυπώσετε αυτή την ιστορία
με την προϋπόθεση ότι δεν θα την αναπαράγετε για εμπορικούς λόγους.

Πάνω σ' ένα λόφο,
περιτριγυρισμένη
από φωνές και
φασαρία,
στεκόταν
σιωπηλή με
βουρκωμένα
μάτια μία
γυναίκα.

Το θέαμα που αντίκριζε ήταν
λυπηρό. Ο γιός της
πέθαινε. Αυτή η
γυναίκα ήταν η
Μαρία, και εκεί
δίπλα ήταν ο
Ιησούς Χριστός
καρφωμένος
πάνω σ' ένα
σταυρό.

Μα πώς έγινε αυτό;
Πώς είναι δυνατόν
η όμορφη ζωή που
έζησε να
τελειώνει
με τέτοιο
φοβερό
τρόπο; ...

... Πώς είναι δυνατόν
ο Θεός να επέτρεψε
τέτοιο πράγμα; Να
σταυρωθεί;
Μήπως ο
Ιησούς δεν
είχε καταλάβει
ποιός ήταν; Ο Θεός
δεν κατάφερε αυτό
που ήθελε τελικά.

Α, όχι! Ο Θεός δεν
είχε αποτύχει. Ο
Χριστός δεν είχε
κάνει κανένα
λάθος, ήξερε
μάλιστα πολύ
καλά ότι κακοί
άνθρωποι θα τον
καταδίκασαν σε
θάνατο.

Λίγες μέρες
πριν από την
σταύρωση, μία
κυρία είχε πλύνει
τα πόδια του Ιησού με
πολύτιμο αρωματικό λάδι.

“Κοιτάτε πως
πετάει τα λεφτά της”,
είχαν πει οι μαθητές τότε.

Ο Ιησούς δεν
συμφώνησε.

“Αυτό που κάνει
είναι καλό”, τους είπε,
“είναι για την ταφή μου”.

Μα τί περίεργα λόγια ήταν αυτά!

Μετά από αυτό, ένας από τους δώδεκα μαθητές τού Χριστού, ο Ιούδας, πληρώθηκε από τους αρχιερείς τριάντα αργύρια για να προδώσει τον Ιησού.

Εκείνες τις ημέρες ήταν
το Ιουδαϊκό Πάσχα. Ο
Ιησούς Χριστός έφαγε
το τελευταίο του δείπνο
με τους μαθητές του.

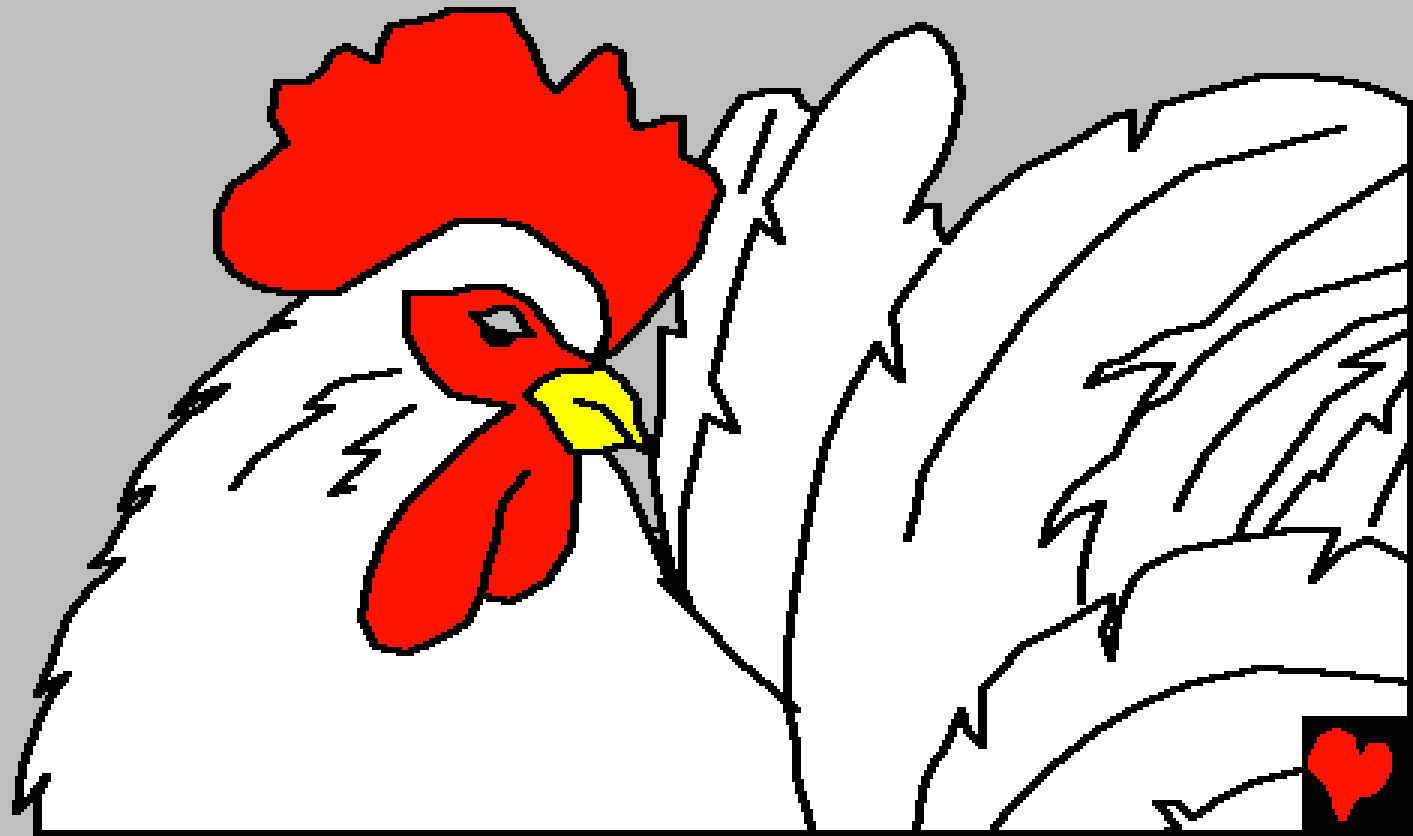
Εκεί που κάθονταν
στο τραπέζι τούς
μίλησε για το μεγαλείο
του Θεού. Τούς είπε
για τις υποσχέσεις Του
προς όλους εκείνους
που Τον
αγαπούν.

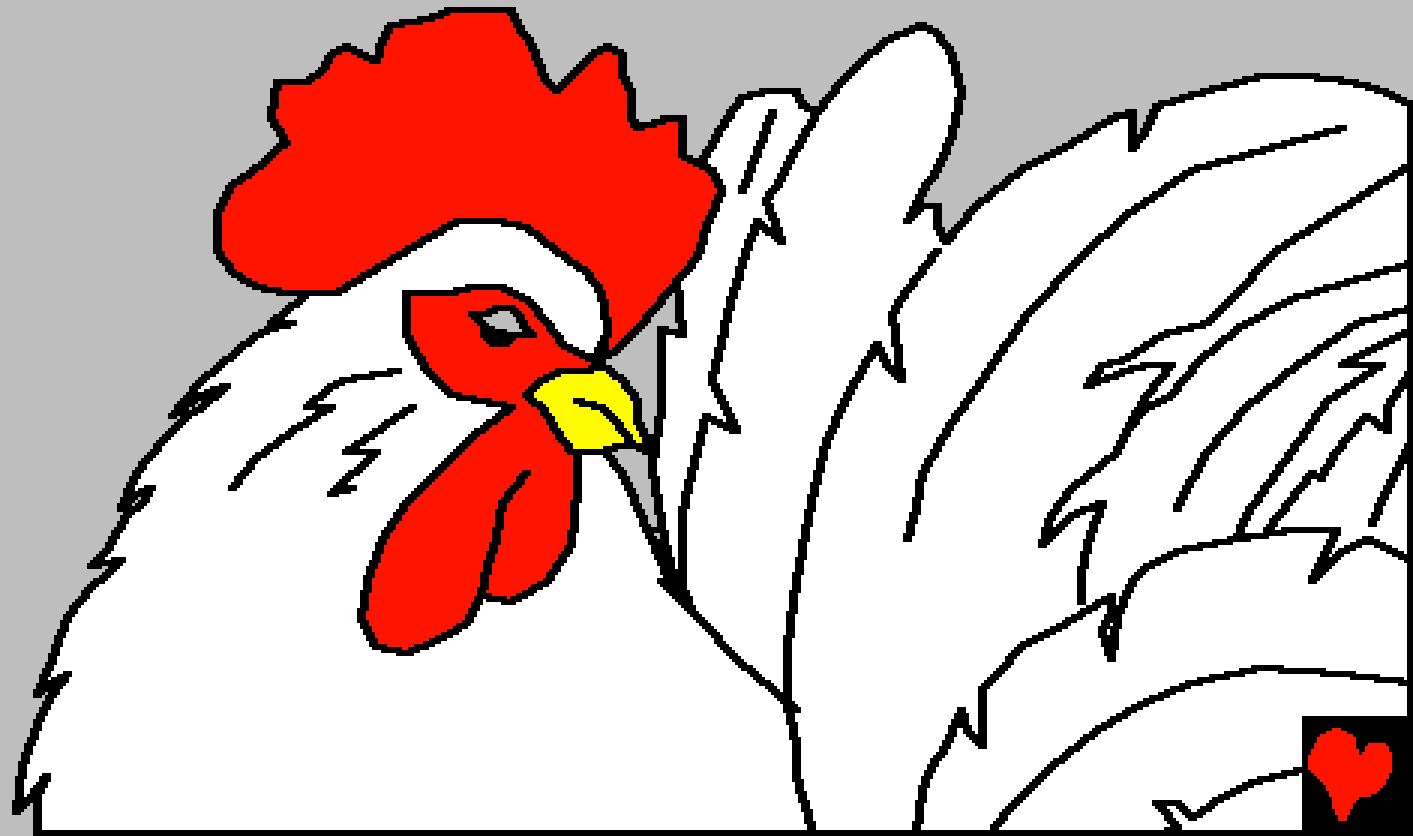
Μετά πήρε ένα
μεγάλο κομμάτι
ψωμί και ένα ποτήρι
κρασί και ζήτησε να τα
μοιραστούν όλοι μαζί.

Εκείνη τη στιγμή είπε στους φίλους του
ότι κάποιος θα τον προδώσει και όλοι θα
τον απαρνηθούν και θα φύγουν. “Εγώ
δεν πρόκειται να σε αφήσω”, επέμενε ο
Πέτρος.

“Πριν καν λαλήσει ο πετεινός, θα με
απαρνηθείς τρεις φορές” ήταν η
απάντηση στην επιμονή του.

Αργότερα το ίδιο βράδυ, ο Ιησούς θέλησε να πάει να προσευχηθεί στον Κήπο της Γεσθημανή.

Οι μαθητές του
αποκοιμήθηκαν
ενώ εκείνος
προσευχόταν
και έλεγε,
“Πατέρα μου,
γλύτωσε με
απ’ αυτό το
ποτήρι.

Ας μη γίνει
όμως το δικό
μου θέλημα,
αλλά το δικό
σου”.

Ξαφνικά, με τον Ιούδα μπροστά-μπροστά
για οδηγό, ένα μεγάλο πλήθος
από ανθρώπους μπήκε στον
κήπο. Ο Χριστός δεν
αντιστάθηκε παρόλο
που ο Πέτρος
έβγαλε μαχαίρι
και έκοψε το
αυτί κάποιου.

Ο Ιησούς ήρεμα
άγγιξε το αυτί τού
ανθρώπου και το
γιάτρεψε, ήξερε ότι
η σύλληψη Του
ήταν μέρος του
σχεδίου του Θεού.

Όλο το πλήθος οδήγησε τον Ιησού στο
σπίτι του αρχιερέα. Εκεί όλη η
Ιουδαϊκή ηγεσία
απόφασισε το
θάνατο του.

Εκεί κοντά, ο Πέτρος ζεσταινόταν μαζί
με τους υπηρέτες
δίπλα στη
φωτιά.

Τρεις φορές κάποιοι κοίταξαν τον Πέτρο
και είπαν, “Ήσουν
κι’ εσύ με τον
Ιησού!”

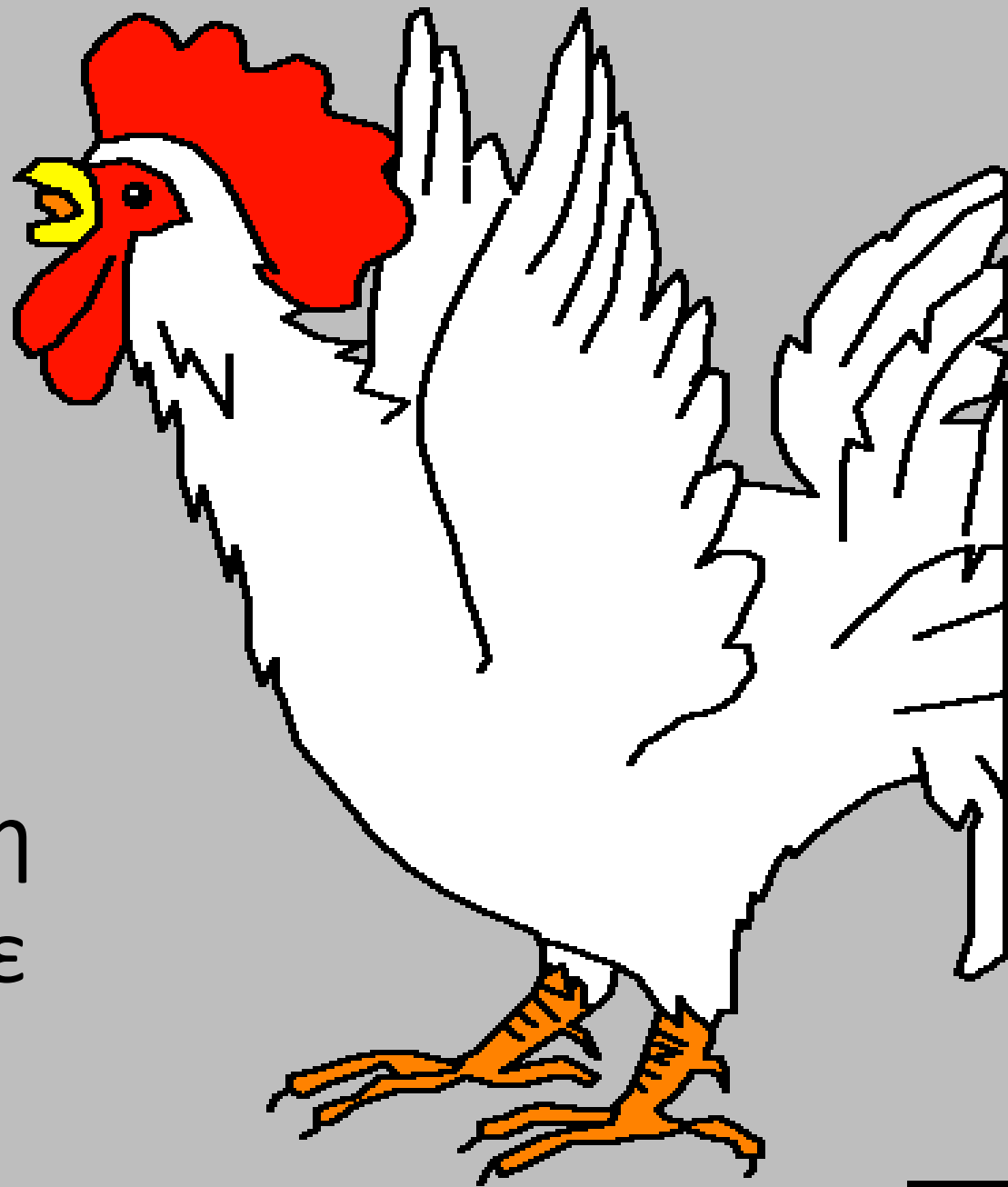

Και τις τρεις φορές ο Πέτρος το αρνήθηκε, ακριβώς όπως είχε πει ο Χριστός. Ο Πέτρος έφτασε μέχρι το σημείο να ξεστομίσει κατάρες και βρισιές.

ΚΙΚΙΡΙΚΟΥ

Εκείνη ακριβώς τη στιγμή ακούστηκε ο κόκκορας, “κικιρίκου!”

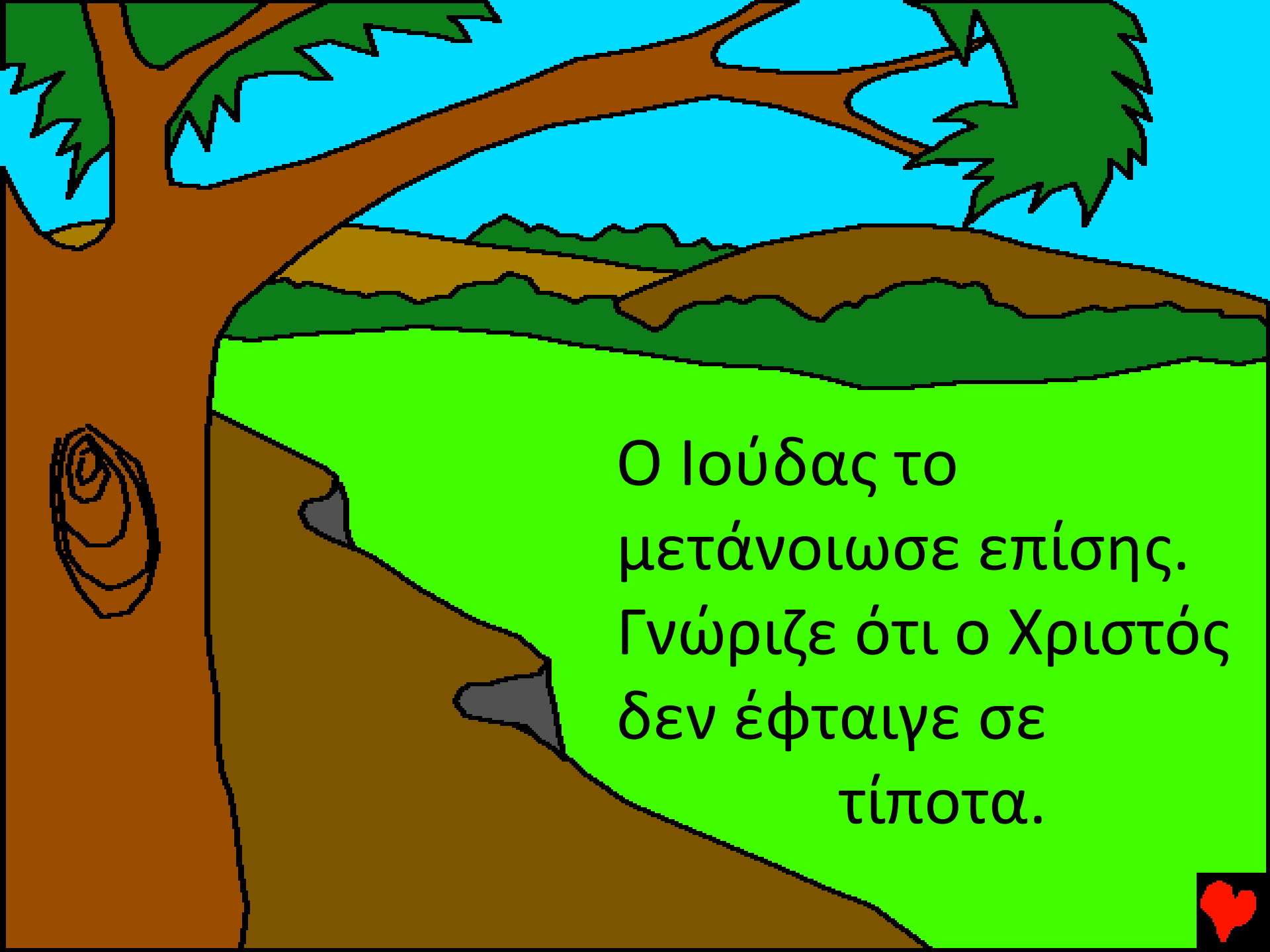

ΚΙΚΙΡΙΚΟΥ

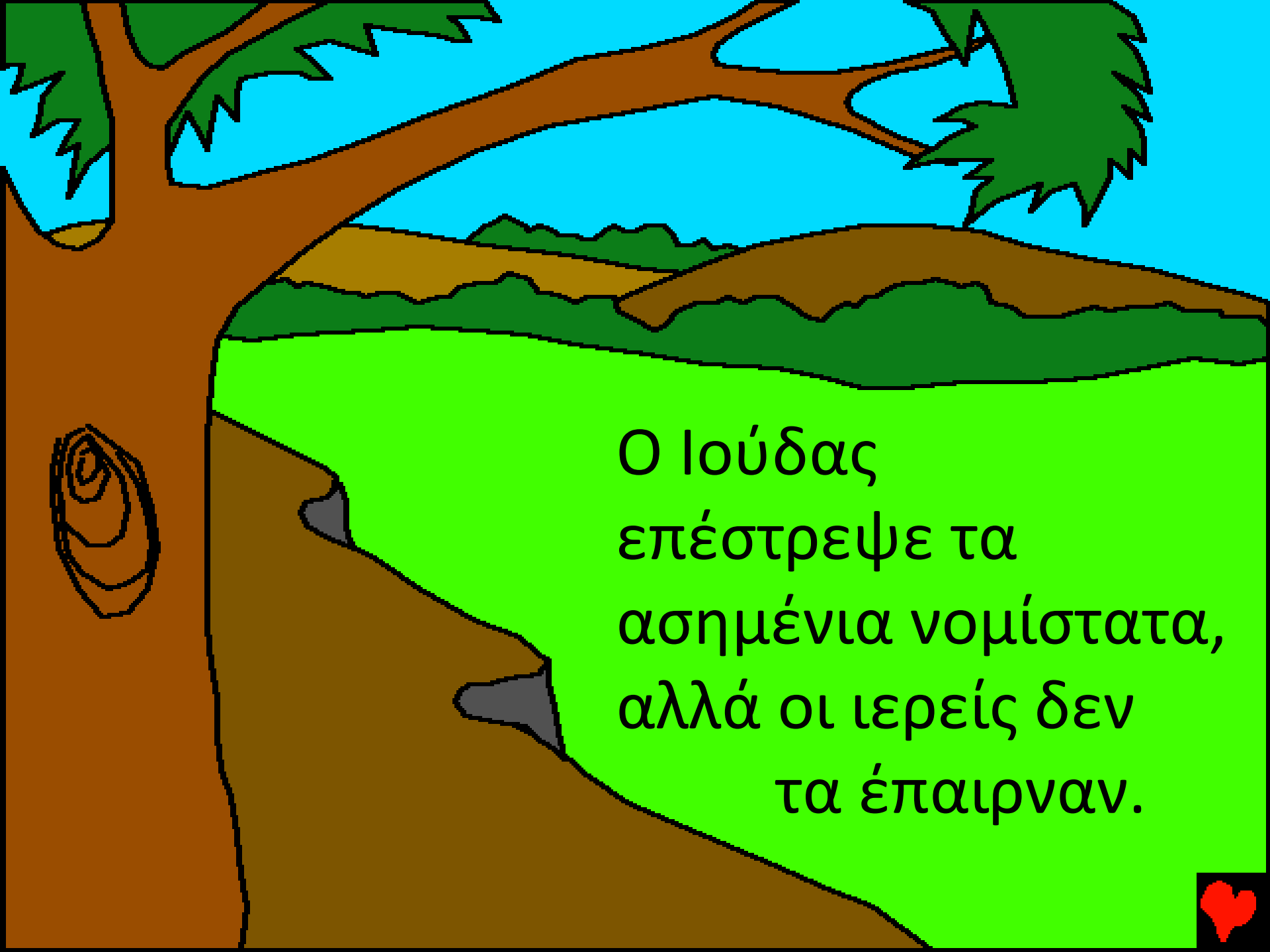
Η φωνή του κόκκορα ήταν σαν να μιλάει ο Θεός. Και θυμήθηκε τα λόγια του Χριστού και έκλαψε γοερά.

Ο Ιούδας το
μετάνοιωσε επίσης.
Γνώριζε ότι ο Χριστός
δεν έφταιγε σε
τίποτα.

Ο Ιούδας
επέστρεψε τα
ασημένια νομίσματα,
αλλά οι ιερείς δεν
τα έπαιρναν.

Ο Ιούδας πέταξε
τα χρήματα, βγήκε
έξω και πήγε και
κρεμάστηκε.

Οι ιερείς πήγαν τον
Ιησού στον Πιλάτο, τον
Ρωμαίο έπαρχο.

Ο Πιλάτος είπε,
“Δεν βρίσκω
κανένα σφάλμα
σε αυτόν τον
άνθρωπο”.

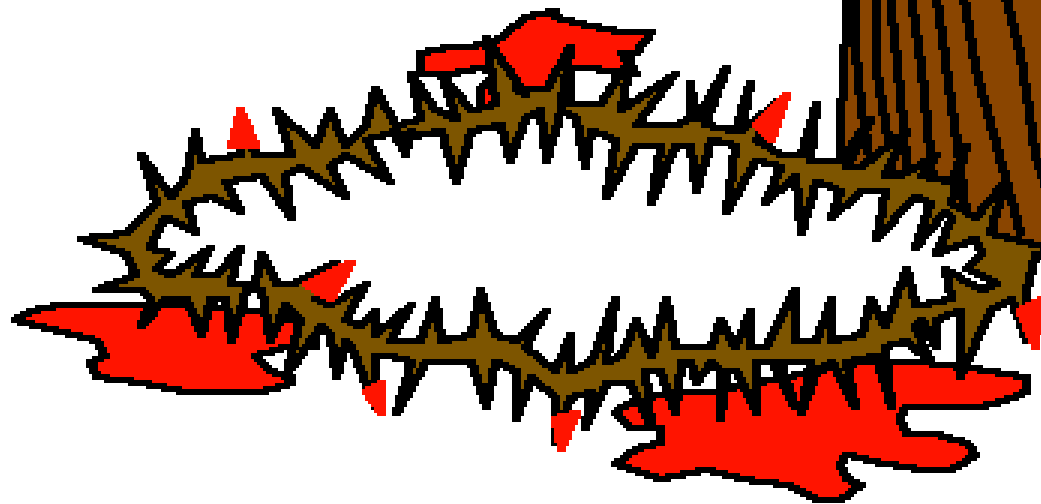

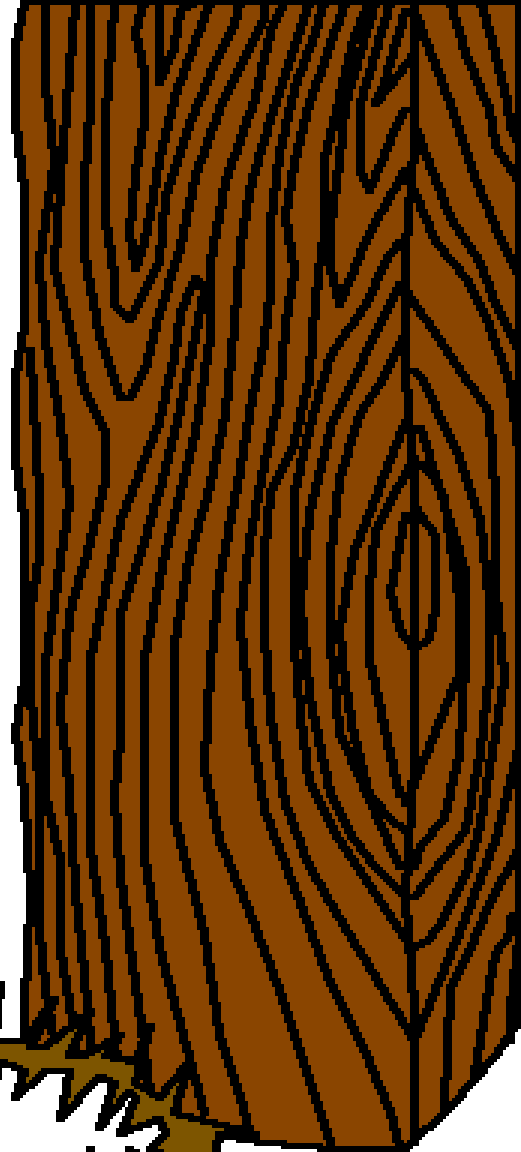
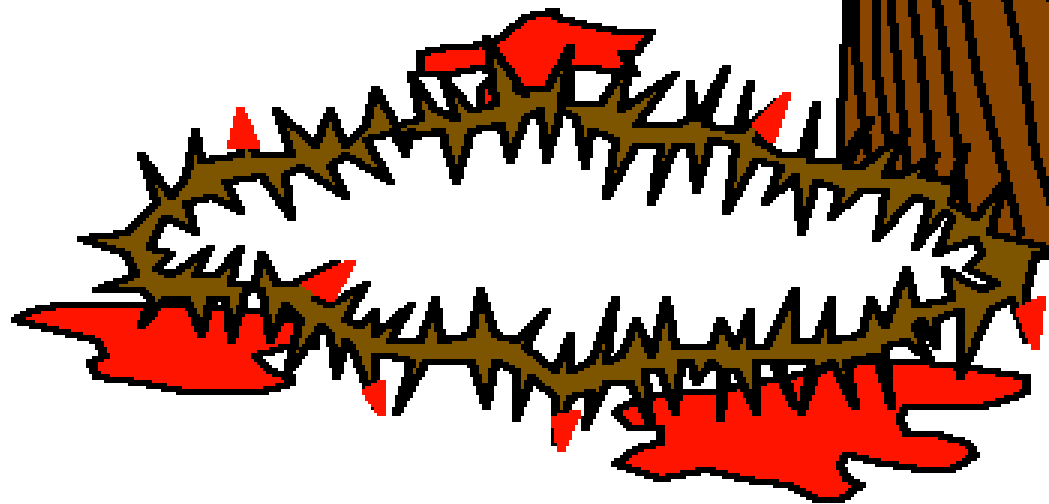
Αλλά το
πλήθος φώναζε,
“Στάυρωσε τον!
Σταύρωσε τον!”

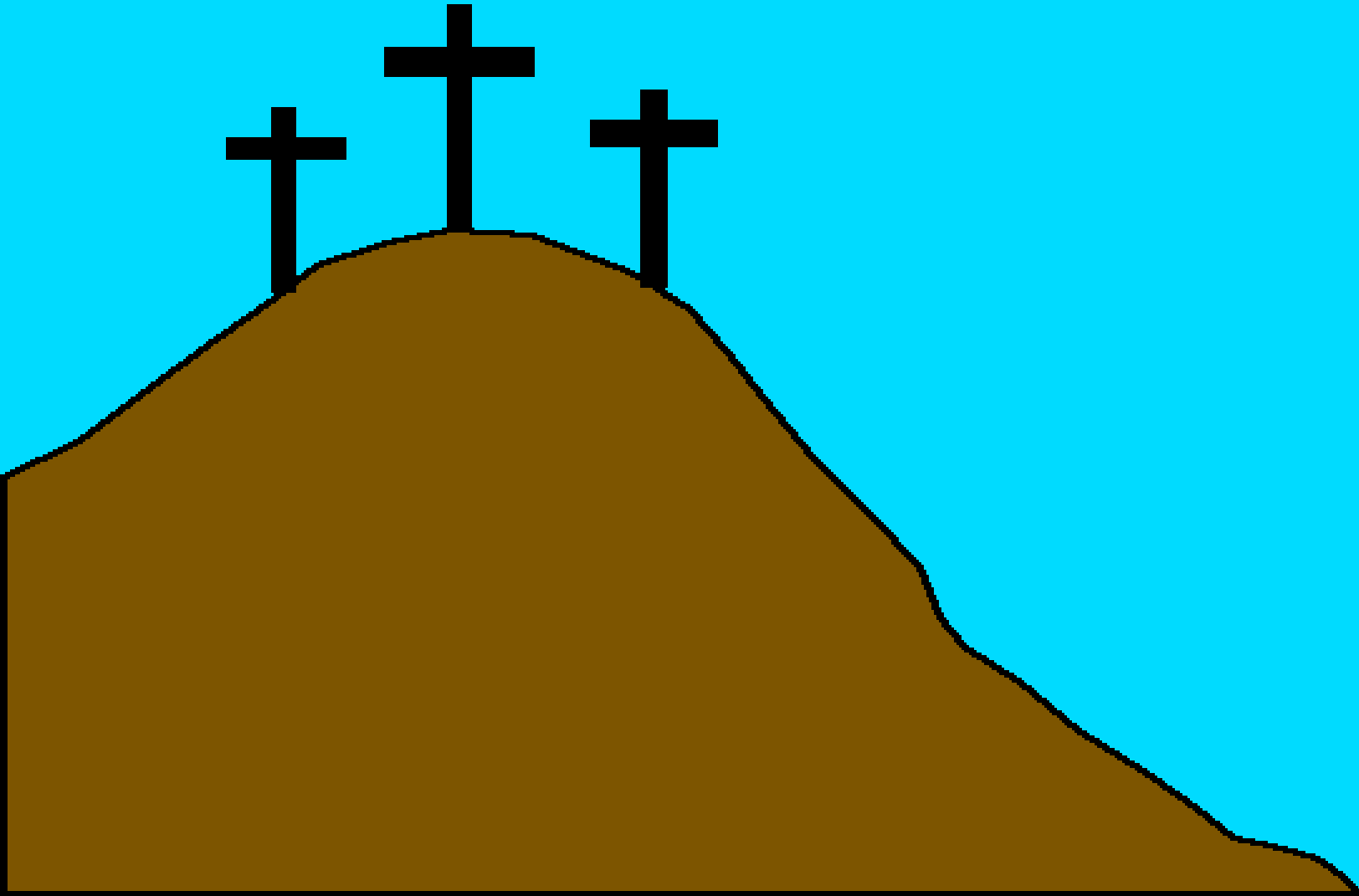
Τελικά ο Πιλάτος
υποχώρησε και τον
καταδίκασε σε θάνατο. Οι
στρατιώτες τον έσπρωξαν,
τον έφτυσαν, και μετά τον
μαστίγωσαν.

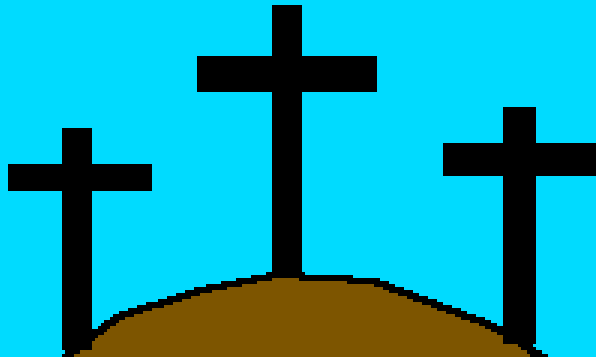
Επίσης, έφτιαξαν ένα
στεφάνι από αγκάθια και
το έβαλαν στο κεφάλι του.
Μετά τον κάρφωσαν πάνω
σε ένα ξύλινο σταυρό.

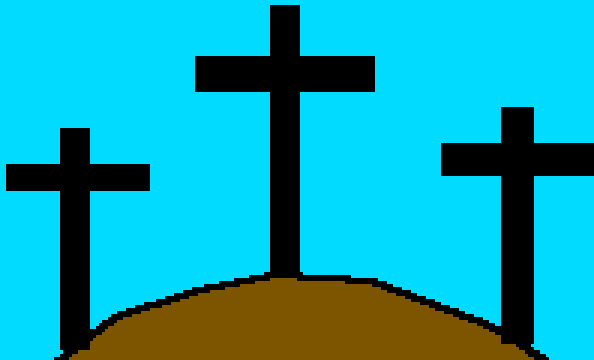
Ο Ιησούς Χριστός ήξερε πάντα τον τρόπο που θα πέθαινε.

Επίσης γνώριζε ότι ο θάνατος του θα
ήταν μία πράξη που θα δικαίωνε τους
κακούς, αμαρτωλούς
ανθρώπους που θα
δεχόντουσαν να Τον
εμπιστευτούν.

Δύο κακοποιοί σταυρώθηκαν εκείνη
την ημέρα επίσης. Ο ένας πίστεψε στον
Ιησού Χριστό και πήγε
στον Παράδεισο.

Ο Ιησούς αφού υπέφερε
για ώρες, είπε,
“Τετέλεσται” και
πέθανε. Το
έργο του είχε
τελειώσει.

Οι φίλοι
του τον
έθαψαν σ'
έναν ιδιωτικό
τάφο.

Οι Ρωμαίοι στρατιώτες
σφράγισαν
τον τάφο και
κάθισαν
σκοπιά απ'
έξω.

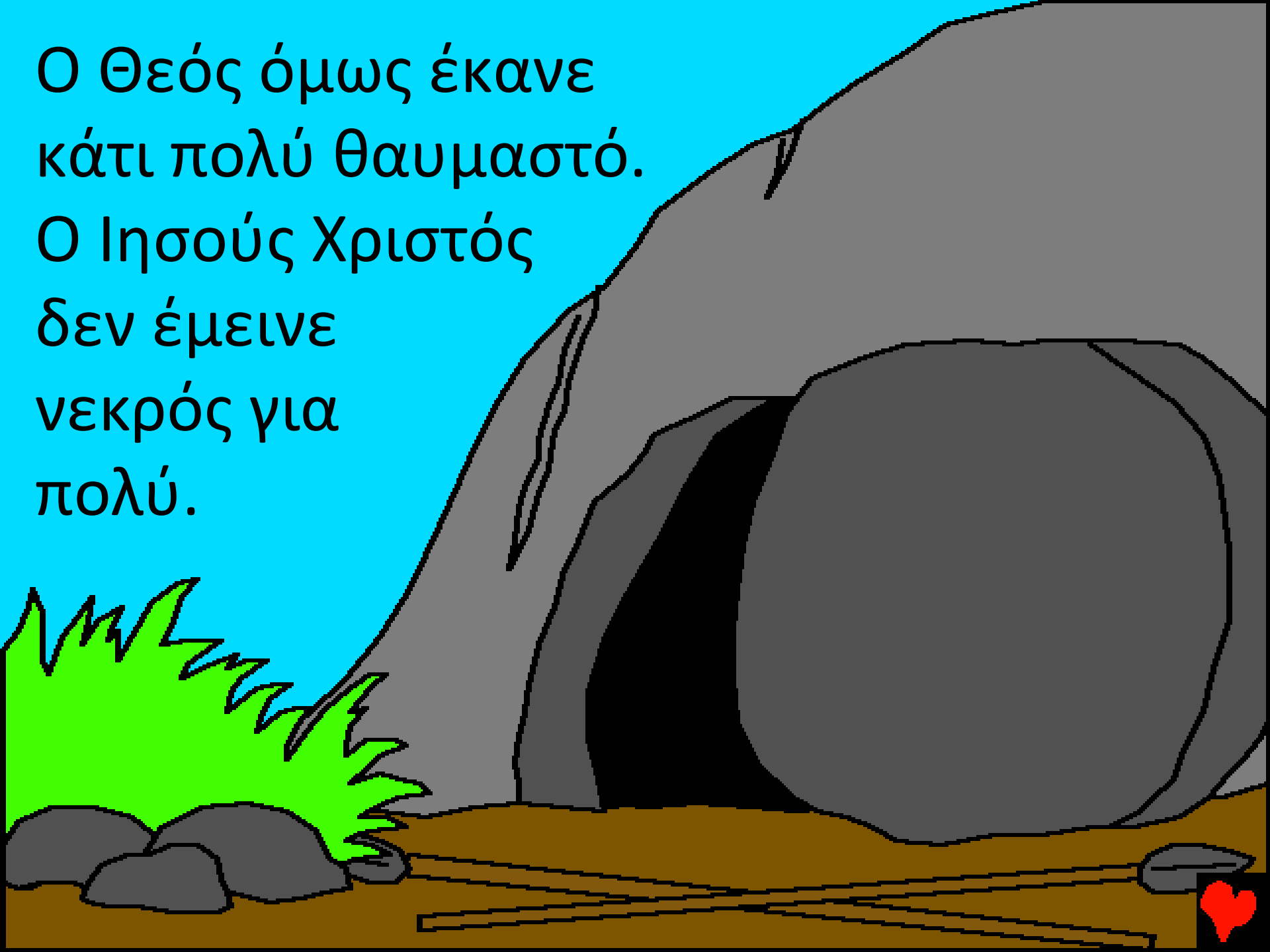
Έτσι κανείς δεν
μπορούσε να
μπει ή να βγει
από εκεί.

Αυτό δεν θα ήταν ένα
ευχάριστο τέλος
άν η ιστρία
τελείωνε
εδώ.

Ο Θεός όμως έκανε
κάτι πολύ θαυμαστό.
Ο Ιησούς Χριστός
δεν έμεινε
νεκρός για
πολύ.

Την πρώτη ημέρα της
εβδομάδας, νωρίς το
πρωί, μερικοί από
τους μαθητές
τού Χριστού
βρήκαν τον
βράχο

να έχει κυλήσει
μακριά από τον τάφο.

Κοίταξαν μέσα και
ο Ιησούς δεν
ήταν εκεί.

Μία γυναίκα καθόταν
και έκλεγε, τότε
εμφανίστηκε ο
Χριστός μπροστά
της.

Χαρούμενη έτρεξε να το
πει στους μαθητές. “Ο
ΙΗΣΟΥΣ ΧΡΙΣΤΟΣ ΖΕΙ!”
“ΕΙΝΑΙ ΖΩΝΤΑΝΟΣ!”

Δεν πέρασε πολύ καιρός και οι μαθητές είδαν τον Κύριο. Εκείνος τους έδειξε τις πληγές στα χέρια Του. Ήταν αλήθεια. Ο ΧΡΙΣΤΟΣ ΗΤΑΝ ΖΩΝΤΑΝΟΣ!

Συγχώρεσε τον Πέτρο που τον
απαρνήθηκε και ζήτησε από τους
μαθητές Του να πουν σε όλο τον
κόσμο γι' Αυτόν. Μετά από αυτό,
επέστρεψε στον ουρανό απ' όπου
είχε έρθει εκείνη την πρώτη
ημέρα των Χριστουγέννων.

Το Πρώτο Πάσχα

Μία ιστορία από το Λόγο του Θεού,
την Βίβλο (Αγία Γραφή)

Ματθαίος 26-28, Λουκάς 22-24,
Ιωάννης 13-21

“Φωτίζει η αποκάλυψη των λόγων Σου.”
Ψαλμοί 119:130

Τελος

Αυτή η ιστορία από την Αγία Γραφή (Βίβλος) μας μιλάει για το μαγαλείο του Πλάστη Θεού που μας δημιούργησε. Ο Θεός θέλει εσύ να μάθεις γι' Αυτόν.

Ο Θεός γνωρίζει ότι πολλές φορές κάνουμε άσχημες πράξεις. Ο Θεός ονομάζει αυτές τις πράξεις αμαρτία.

Ο θάνατος είναι η τιμωρία για την αμαρτία, αλλά ο Θεός σε αγαπάει τόσο πολύ που έστειλε το μονάκριβο γιό Του να πεθάνει στον Σταυρό για τις δικές μας αμαρτίες. Αλλά ο Χριστός αναστήθηκε και αναλήφθηκε στον Ουρανό. Εάν πιστέψεις στον Χριστό και ζητήσεις από Αυτόν να συγχωρέσει τις αμαρτίες σου, Αυτός θα το κάνει! Θα έρθει και θα κατοικήσει μέσα σου και θα ζείτε μαζί για πάντα.

Εάν πιστεύεις ότι ο Χριστός πέθανε για τις δικές σου αμαρτίες, παρακαλώ επανέλαβε τα παρακάτω λόγια: Κύριε Ιησού Χριστέ, πιστεύω ότι είσαι ο Θεός και ότι έγινες άνθρωπος για να πεθάνεις για τις δικές μου αμαρτίες, αλλά αναστήθηκες και είσαι ζωντανός. Σε παρακαλώ, έλα στη ζωή μου και συγχώρεσαι τις αμαρτίες μου, έτσι ώστε από τώρα να αρχίσω να ζω μια καινούργια ζωή και στο μέλλον να ζήσω μαζί σου αιώνια.

Άρχισε να διαβάζεις την Αγία Γραφή και να μιλάς στο Θεό κάθε μέρα! Ιωάννης 3:16

